ΑΛΗΘΕΙΑ ΤΩΝ ΚΥΘΗΡΩΝ

ΜΗΝΙΑΙΑ ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΩΝ ΕΘΝΙΚΟΦΡΟΝΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Περίοδος Α'. — Έτος 16ον
Ἀριθμὸς Φύλλου 139

Ἰδιοκτήτης — Διευθυντής
ΚΩΝΣΤ. ΕΜΜ. ΣΤΑΘΗΣ

ΚΑΡΒΟΥΝΑΔΕΣ:
Μάϊος — Ἰούνιος 1963

Γραφεῖα:
Καρβουνάδες — ΚΥΘΗΡΑ

Η ΤΕΡΑΣΤΙΑ ΔΥΝΑΜΙΣ

'Εφ' ὅσον ὑπάρχει ἄνθρωπότης ἡ Θρησκεία θὰ βασιλεύει εἰς τὸ πνεῦμα καὶ τὴν καρδίαν τοῦ ἀνθρώπου. Πολλαὶ κατεβλήθησαν κατὰ καιροὺς προσπάθειαι ἀπὸ ἀνθρώπους μὴ πιστεύοντας, ν' ἀποδείξουν ὅτι ἡ Θρησκεία εἶναι ἀποτέλεσμα ἀδυναμίας καὶ ἀμαθείας τοῦ ἀνθρώπου. καὶ ὅτι συνεπῶς πρέπει ὁ ἀνεπτυγμένος νὰ περιφρονῇ αὐτήν. Τὸ σαθρὸν βάθρον τῶν ἐπιχειρημάτων τῶν ἀπίστων ἀπετέλεσε τὸ λεχθὲν ὅτι «ὁ φόβος ἐπόιησε τοὺς Θεοὺς ἐν τῷ κόσμῳ ...». Κατ' αὐτοὺς αἰτία τῆς γενέσεως εἰς τοὺς ἀρχαίους τῆς ἐννοίας τῆς Θεότητος ὑπῆρξε ὁ φόβος καὶ ἡ ἀμάθεια. Συμπαιρένουν δὲ ὅτι ἡ πρώτη καὶ μόνη πίστις τοῦ ἀνθρώπου ἦτο ἡ εἰδωλολατρεία καὶ ἡ πολυθεΐα.

Ἐὰν παρατηρήσωμεν τὸν ἄνθρωπον αὐτὸν τοῦ ὁποίου, κατὰ τοὺς ἀπίστους ἡ ἀμάθεια καὶ ὁ φόβος ὑπῆρξεν ἡ πρωταρχικὴ αἰτία τῆς γενέσεως τῆς θρησκείας, βλέπομεν εἰς αὐτὸν ἐνυπάρχον τὸ ἠθικὸν συναίσθημα, τὸ ὁποῖον ἀποτελεῖ τὴν πρώτην ἀπόδειξιν τῆς ὑπάρξεως Θεοῦ, ἐκ τοῦ ὁποίου ἐπήγασεν ἡ θρησκεία. Μελετῶντας τὴν ἱστορίαν τῆς ἀνθρωπότητος βλέπομεν ἐπίσης ὅτι πλὴν τῶν ἀσυνειδήτων, ὅλοι οἱ ἄλλοι ἔχουν τύψιν συνειδήσεως διὰ πᾶσαν κακὴν πρᾶξιν. Ὑπάρχει πράγματι, ἄνθρωπος ὁ ὁποῖος δὲν αἰσθάνεται χαρὰν διὰ μίαν καλὴν του πρᾶξιν, ἐνῶ ἐξ ἀντιθέτου δὲν αἰσθάνεται τύψιν συνειδήσεως διὰ μίαν κακήν του πρᾶξιν; Εἰς τὸ ἐρώτημα αὐτὸ ἡ ἀπάντησις τοῦ ὀλιστοῦ εἶναι ὅτι τὰ αἰσθήματα αὐτὰ καὶ αἱ διαθέσεις αὐταὶ ἀναπτύσσονται ἀπὸ τὸ ὑλικὸν τοῦ ἀνθρώπου σῶμα ἤτοι ἀπὸ τὰς σάρκας, καὶ τὰ ὀστᾶ, λέγοντας ὅτι ὅπως ἡ ψυχὴ τοῦ ἀνθρώπου κινεῖ τὸ σῶμα, οὕτω καὶ εἰς τὸν κόσμον ὑπάρχει ψυχή, ποὺ αὐτομάτως κινεῖ αὐτόν.

Οἱ σοφισταί, αὐτοὶ ποὺ ἐπενόησαν τὸν ὑλισμόν, ἐπλανήθησαν εἰς τὰς ἐρεύνας των, διότι ὡς βάσιν τῶν ἐρευνῶν των ἔλαβον ὅτι τὰ πάντα ἐγένοντο αὐτομάτως καὶ χωρὶς τὴν συνεργασίαν ἀνωτέρας δυνάμεως.

Ἡ ἐμφάνισις τοῦ Ναζωραίου ἐπέδρασε τοσοῦτον ἐπὶ τῶν θεωριῶν τοῦ ὑλισμοῦ ὥστε ἐπὶ πολλοὺς αἰῶνας ἔπαυσαν αὗται ἀναπτυσσόμεναι. Τελευταίως ὅμως καὶ πάλιν ἐνεφανίσθησαν προσεπικαλούμενοι ὡς ἐπιχείρημά των τὰς φυσικὰς ἐπιστήμας. Οἱ ὀπαδοὶ τοῦ ἀθεΐσμοῦ ἀγνοοῦν ἕνα μεγάλον παράγοντα, ἀγνοοῦν τὰ ὑψηλὰ αἰσθήματα καὶ τὰς λεπτὰς καὶ ὑπεράνω τῆς ὕλης διαθέσεις, αἱ ὁποῖαι εἶναι κεναὶ εἰς ὅλους τοὺς ἀνθρώπους. Διότι ἐν ἐναντίᾳ περιπτώσει ἡ κοινωνία δὲν θὰ διέφερε κατὰ τίποτε ἀπὸ τὸν κόσμον τῶν ἀγρίων ζώων. Ὁ ἐνδόμυχος νόμος τῆς συνειδήσεως ὅστις συνιστᾶ τὴν ἠθικήν, τὴν ἀρετὴν καὶ τὸ ἀγαθὸν δὲν εἶναι ἐπίκτητος, ἀλλὰ ἔμφυτος εἰς τὸν ἄνθρωπον. Ἡ ὕπαρξις ἑνὸς ὑπερτάτου Ὄντος δὲν εἶναι ἁπλῆ θεωρία, ἀλλ' εἶναι γεγονὸς ποὺ πηγάζει ἀπὸ τὸ συναίσθημα, καὶ τὸ ὁποῖον παράγει εἰς τὸν ἄνθρωπον ἠθικὰς καὶ πρακτικὰς ὠφελείας.

Ἐν Ἑλλάδι ἡ Θρησκεία ἐνεφύσησε πάντοτε τὴν τεραστίαν ἀκείνην δύναμιν ποὺ ἐχειάζετο κατὰ τοὺς χρόνους τῆς δουλείας καὶ τῶν ἀγώνων, ἐμφυσοῦσα νέαν ζωὴν εἰς τὰς νεκρωμένας ψυχάς.

ΣΕΝ. Ι. ΧΑΤΖΗΣΑΡΑΝΤΟΣ
Δικηγόρος

Οἱ Μαργαρῖ - ται τῶν Κυθήρων

ΑΙ ΚΡΙΣΕΙΣ ΤΩΝ ΕΠΙΣΚΕΠΤΩΝ ΔΙΑ ΤΟ ΙΕΡΟΝ ΠΡΟΣΚΥΝΗΜΑ ΑΓΙΑΣ ΕΛΕΣΗΣ

Κλίνω εὐλαβῶς τὸ γόνυ καὶ ἀσχαριστῶ ἀπείρως τὸν Θεόν ποὺ ἠξίωσε ἐμέ καὶ τὴν σύζυγόν μου νὰ φθάσω στὸ Νησί τῶν Κυθήρων μεταξὺ πολιτισμένων καὶ εὐσεβῶν ἀνθρώπων καὶ ἰδίως συνεργατῶν καὶ πλείστων φίλων τοὺς ὁποίους ἀπέκτησα εὐθὺς ὡς ἐφθάσαμεν καὶ κατεῦθυν τὴν θρησκευτικότητα τῶν ὁποίων κατόρθωσα νὰ ἀναβῶ στὸ ὄρος ποὺ ὑψώνεται καὶ δοξάζεται χάρις στὴν ζηλευτὴν προσπάθειαν εὐσεβῶν Ἐπιτροπων, ἡ Ἁγία Ἐλέσα ἐνάντιον τῆς Σεπτῆς Εἰκόνος τῆς ὁποίας ἔπαυσαν καὶ ἐλλαβῶς ἀποκαλύπτομαι καὶ τὴν ὁποίον προσκυνῶ καὶ παρακαλῶ νὰ κατευθύνῃ τὰ βήματα ἐμοῦ καὶ τῆς συζύγου μου καὶ παντὸς εὐσεβοῦς προσκυνητοῦ.

Ἐν τῷ τόπῳ τῆς Ἁγίας Ἐλέσης τῇ 5η Σ)βρίου 1956.

Ἡλίας Π. Παπαδόπουλος (ἐκ Καλαβρύτων).

Τοῦ. Ἐπιθεωρητῆς
παρὰ τῇ Γεν. Ἐπιθεωρήσει Ταχυδρομείων μετὰ τῆς συζύγου μου Μίνας.

ΔΙΑΠΡΕΠΕΙΣ ΚΥΘΗΡΙΟΙ ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΕΣ

ΜΑΝΟΣ Α. ΠΕΤΡΟΧΕΙΛΟΣ

Χειρουργὸς ὀφθαλμίατρος, ὑφηγητὴς τοῦ Πανεπιστημίου Ἐνάρμπουρ - Μίτσιγκαν

ΚΑΤΕΘΕΟΥΣΙΑΣΜΕΝΟΙ ΟΛΟΙ ΟΙ ΚΑΤΟΙΚΟΙ ΤΗΣ ΚΩΜΟΠΟΛΕΩΣ ΥΨΗΛΑΝΤΗ (ΜΙΤΣΙΓΚΑΝ) ΔΙΑ ΤΗΝ ΕΥΡΕΙΑΝ ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΗΝ ΤΟΥ ΜΟΡΦΩΣΙΝ

Εὐχαρίστως καταχωρίζομεν κατωτέρω ἐξαιρετικὸς ἐνδιαφέρον σημείωμα τοῦ καλοῦ φίλου καὶ συνεργάτου τῆς ἐφημερίδος μας κ. ΝΙΚ. ΣΟΥΣΤΑ, ἐνδόξου καὶ διευθυντοῦ τῆς ἐν Σμάρνῃ ἐκδιδομένης ἐφημερίδος «Σπαρτιατικὰ Νέα», εὐρισκομένου ἀπὸ τινος μὲ δημοσιογραφικὴν ἀποστολὴν εἰς Η.Π.Α. Τὸ σημείωμα τοῦτο ἀφορᾷ ἕνα ἐπίλεκτον τέκνον τοῦ Κυθηραϊκοῦ λαοῦ, διὰ τὸ ὁποῖον ἡ ἐφημερίς μας, αἰσθάνεται ἰδιαιτέραν τιμὴν καὶ ὑπερηφάνειαν.

ΥΨΗΛΑΝΤΗ — Νεοῦτζέρ Η. Π.Α. Ἀπρίλιος 1963.— Μεταξὺ τῶν ἄλλων ὁμοφώνων περιοχῶν, κωμοπόλεων καὶ χωριῶν τοῦ Νεοῦτζέρ, ἐπεσκέφθημεν καὶ τὴν κωμόπολιν ΥΨΗΛΑΝΤΗ, ποὺ φέρει ἑλληνικὸν ἱστορικὸν ὄνομα. Ἔμεινα κατενθουσιασμένος ἀπὸ τὴν κωμόπολιν αὐτήν, ἀπὸ τὴν μαγευτικὴν τοποθεσίαν της, τὴν καλαίσθητη ρυμοτομίᾳ της, τὴν λάμπουσαν καθαριότητα, τοὺς φιλόξενους κατοίκους της.

Σ' αὐτὴν τὴν ὁμορφη κωμόπολη, ἔχει ἐγκατασταθεῖ ἀπὸ πολλῶν ἐτῶν, ἀπὸ τοῦ 1947, μετὰ τῆς οἰκογενείας του, ὁ ἔγκριτος καὶ ὀρθὸς στὴριος Ἕλλην ἐπιστήμων κ. Μάνος Ἀ. Πετροχείλος, ἰατρός, ὑφηγητὴς τοῦ πανεπιστημίου Ἐνάρμπουρ ἄξιον τέκνον τῶν Κυθήρων.

Διατηρεῖ μαζὶ μὲ ἄλλους ἀμερικανοὺς ἰατροὺς ἐπιβλητικὴν Κλινικήν, ἐντὸς τῆς ὁποίας κατέχει ἰδιαίτερον διαμέρισμα διὰ τὸ ἰατρεῖον του. Τὸ ἰατρεῖον τοῦτο εἶναι ἐξοπλισμένον μὲ μηχανήματα, ποὺ ἀποτελοῦν τὴν τελευταίαν λέξιν τῆς Ἐπιστήμης.

Ὁ κ. Πετρόχειλος, χάρις εἰς τὴν ἀρτίαν ἐπιστημονικὴν του κατάρτισιν καὶ τὰς ἐπιτυχεῖς διαγνώσεις του ἐπεβλήθη ὡς ἰατρὸς καὶ Ἕλλην, κατακτήσας τὴν ἐμπιστοσύνην τοῦ κοινοῦ τῆς ἑλληνικῆς αὐτῆς κωμοπόλεως.

Εἰς ὁλόκληρον τὴν περιοχὴν ταύτην, ὅπου ἐκεῖνεται καὶ ἡ ἐπιστημονικὴ δραστηριότης του, ὁ κ. Πετρόχειλος εἶναι πασίγνωστος, οἱ δὲ Ἀμερικανοὶ πελάται του εἶναι κατενθουσιασμένοι.

Ἕνα τέταρτο τῆς ὥρας ἀπὸ τὸ Ὑψηλάντη εἶναι μία ἐπίσης ὁμοφωνη κωμόπολις, τὸ Ἐνάρμπουρ, ὅπου εἶναι ἐγκατεστημένος πολλοὶ Ἕλληνες. Ἐπίσης εἶναι ἕδρα ἑπτὰ ἀμερικανικῶν πανεπιστημιακῶν σχολῶν.

Ὁ κ. Μάνος Πετρόχειλος

Ὁ ἐπλεκτὸς συμπατριώτης μας ἔχει νυμφευθῆ μίαν σεμνὴν καὶ καθ' ὅλα ἐξαίρετον σύζυγον, τὴν κ. Μαίρην, ἐξ Ἀθηνῶν, μετὰ τῆς ὁποίας ἀπέκτησεν 2 χαριτωμένα κοριτσάκια, τὴν Εἰρήνη 7 ἐτῶν καὶ τὴν Ἀγγέλα 6 ἐτῶν.

Εἰς τὸν κ. Πετρόχειλον, ἔγκριτον πατριώτην καὶ ἐπιστήμονα, τιμῶν τὸ ἑλληνικὸν ὄνομα εἰς τὴν ξένην, εὐχομαι ὅπως σηριεώσῃ καὶ νέας ἐπιτυχίας εἰς τὴν ἐπιστημονικὴν σταδιοδρομίαν του, ἡ ὁποία ἆς γίνῃ φωτεινὸν παράδειγμα εἰς τοὺς νεωτέρους Ἕλληνας...

ΝΙΚ. ΣΟΥΣΤΑΣ

Θρησκευτικὴ Στήλη

ΟΜΙΛΙΑ ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΥ ΠΡΟΣ ΗΛΙΑΝ ΚΑΙ ΧΗΡΑΝ

Περικοπαὶ — Κεφάλαιον Η'

Περικοπαὶ Κεφάλαιον Η.

"Ἀς ἀκούσωσι ταῦτα ὅσοι τὰς λαμπρὰς οἰκίας οἰκοδομοῦσι, μᾶλλον δὲ οἱ εὐποροι καὶ οἱ πένητες ἂς τὰ ἀκούσωσιν ὅλοι, διότι κανεὶς πλέον ὕστερον ἀπὸ τὸ παράδειγμα τῆς χήρας ἐκείνης δὲν θὰ ἔχῃ ἀπολογίαν. Τόσα ἴσαν εἰς αὐτὴν τὰ ἐμπόδια, ἀλλ' ὅμως ὅλα ἐκεῖνα διέκοψε καὶ ὑπερέβη. "Ἀκουε δέ, ἀλλόφυλος ἤτο ἐν τούτοις ἐμπόδιον. Σιδωνία δεύτερον ἦν τόδιον, καθ' ὅσον ὡς παράδειγμα ἐσχάτης κακίας τὴν πόλιν ἐκείνην εἰς ἐξαγγελία ἀνέφερεν ὁ Χριστός. Ἦτο λοιπὸν καὶ ἀλλόφυλος καὶ Σιδωνία καὶ γυνὴ ἀσθενὲς γένος καὶ παντοιοτρόπως ἔχων ἀπόφασιν ἐφοβεῖτο. Εἶχε ἔτι καὶ τὴν χηρείαν τέταρτον ἐμπόδιον. Πέμπτον δὲ ἐμπόδιον μεγαλύτερον ἀπ' ὅλα ἐκεῖνα, εἶχε τὴν φροντίδα τῆς διατροφῆς τῶν τέκνων της. "Ἀς ἀκούσωσιν αἱ χῆραι καὶ ὅσαι παῖδας τρέφουσιν, ὅτι ἡ τρόφεστις αὕτη δὲν ἠβύνετο νὰ ἐμποδίζῃ τὴν χήραν ἐκείνην ἀπὸ τὸ νὰ κάμνῃ ἐλεημοσύνας, καὶ νὰ ἀποδέχεται ξένους, καὶ δρᾷ ἀλόγου τὴ εἶχε ἀπορείνη μόνον καὶ μετ' ἐκείνης περιέμενε τὸ θέσιον. Καὶ σύ μὲν, καὶ ὅν ὅλα ἐξοδεύσῃς τὰ χρήματά σου, καὶ ἂν γυμνοῦῃς ἀπὸ τὴν περισσοῦαν σου, δύνασαι εἰς τὰς θύρας τῶν ἄλλων νὰ ὑπάγῃς καὶ νὰ εὕρῃς παρηγορίαν. Τότε δὲ τοῦδε νὰ ἐπαιτῆσον ἠβύνατο, τόσον ἔγκειν ἀπολελεῖσθαι τοῦ ὄλους ὅλους τοὺς λιμένας ἡ

Συνέχεια εἰς τὴν 2αν σελίδα)

ΣΗΜΕΙΩΜΑΤΑ

ΟΠΟΙΟΣ ΔΕΝ ΜΠΟΡΕΙ ΝΑ ΒΟΗΘΗΣΗ ΜΗ ΒΛΑΠΤΗ ΕΜΦΑΝΩΣ

Στὸ μικρὸ αὐτὸ φύλο μας ἐγράψαμε πολλὰς φορὰς γιὰ τὰς ἐξυπηρετήσεις τὰς ὁποίας προσφέρει, παράλληλα προς τὰς ἐξυπηρετήσεις καὶ πολὺ πέραν τοῦ κύκλου τῶν ὑποχρεωτικῶν ἐξυπηρετήσεων τῶν ἠθυνόντων γονικὸς ὁ ἐκπρόσωπος τοῦ Συμβουλίου Παγκοσμίων Ἑλληνιδῶν Ἐξοχότατος κ. Κόσσυρα εἰς ὅλους τοὺς τομεῖς καὶ ὅπου δήποτε ζητηθῇ. Ἐμένομεν μὲ τὴν ἀντύπωσιν ὅτι ἡ κοινὴ γνώμη καὶ οἱ κατέχοντες κάποιαν εἰδικὴν θέσιν εἰς τὸ κοινωνικὸν Σύνολον θὰ ἐυρίσκωνται ἐν τῷ μέτρῳ τοῦ δυνατοῦ συμπαραστάται μεταξὺ τῶν ἄλλων ποὺ ἐργάζονται διὰ τὸ σύνολον, καὶ τοῦ ἀνδρὸς αὐτοῦ μετὰ τῆς ἀξιοτίμου κυρίας του ποὺ ἐργάζονται εἰς ὅλα τὰ πανταοειδῆ ἀνοιξούμενα ἐκάστοτε ζητήματα τὰ ὁποῖα ἀπαιτοῦν οἰκονομικὴν ἐνίσχυσιν, καὶ ἐπὶ πλέον μὲς βοηθὸν παλὶ εἰς τὸν τομέα τῆς δενδροφυτεύσεως νὰ δημιουργηθῇ κάτι τὸ ὡραῖον τὸ ὁποῖον ἔχει θεμελιωθῆ καὶ τὸ ὁποῖον θὰ μετοδόλουν τὴν ὄψιν τοῦ γυμνοῦ τμήματος τῆς Νήσου καὶ θὰ δημιουργηθῇ ἕνα καταπράσινον ἀνθηρὸν τοπίον. Ἀρχίζομεν ὅμως νὰ ἐλπίσωμεν πυρὰ ὁμαδὸν προσδοκτικὰς ἀβλόντα πανταοῦ, ἀκεῖ ποὺ ἀκριβῶς ἔπρεπε, καθ' ἡμᾶς ἡ ἐμφανὴς συμπαράστασις καὶ σεβασμός.

Κανεὶς δὲν μπορεῖ νὰ ἀμφισβητήσῃ ὅτι τώρα εἶναι γιὰ τὸ νησί μας ἡ κρίσιμος δημιουργικὴ περίοδος. Πολὺ κακὴν ὑπηρεσίαν θὰ προσφέρομεν ἐάν συνεχὶς θὰ ποτίζωμεν μὲ πικρὰς τοὺς ἐργαζομένους διὰ τὸ σύνολον. Μὴ, ἐμένωμεν θὰ γίνῃ τὸ μεγάλο κακό, νὰ μᾶς ἐγκαταλείψουν καὶ νὰ πάν χαμένοι ἄλλοι αἱ τόσαι κολαὶ προσπάθειαι, καὶ ποὺ νὰ εἴμεθα βέβαιοι ὅτι οὐδέποτε πλέον θὰ ξαναπαρουσιασθοῦν. Πρὸς δὲ σήμερον ἡ Κυβέρνησις τοῦ κ. Καραμανλῆ, καὶ ὁ Ὑφυπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν κ. Ἀλιμπράντης καὶ ὁ κύριος Νομάρχης Ἀττικῆς ἔχουν στρέψῃ τὸ σταυρικὸν ἐνδιαφέρον νὰ μεταβάλλουν τὸ Νησί μας εἰς ἕνα σταλίδι τοῦ Νομοῦ Ἀττικῆς, ποὺ δύσκολον εἶναι νὰ εὑρεθῇ μελλοντικῶς τέτοιος συνδυασμός. Ταυλόγιστον δὲ ἀφίσωμε τὰ παιράγαλα λόγια καὶ ἂς ἀφίσωμε νὰ προχωροῦν εἰς τὰ ἔργα των.

Ἡμεῖς εἴμεθα οἱ ὀλιγιστότεροι πάντων ὑφ' ὅλας τὰς ἀπόψεις κα λέγω ὅτι δὲν κρίνω τὸν ἑαυτόν μου ἄξιον νὰ ὁμιλήσω, πολὺ δὲ χειρότερον νὰ ἐλέγξω οὐδένα, εἰς τὰς προσπαθείας διὰ τὴν ἐξυπηρέτησιν τοῦ συνόλου. 'Εφ' ὅσον, εἶμαι πεπεισμένος, ὅτι ὅλλος δὲν ὑπάρχει. Συμπέρασμα: «Οὐδεὶς τὸ τέλειον ἔχει, ὁποιος δὲν μπορεῖ νὰ βοηθήσῃ, μὴ βλάπτῃ ἐμφανῶς».

ΧΑΡΙΣΜΕΝΟ ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΕΚΛΕΚΤΟΥΣ ΚΑΘΗΓΗΤΑΣ ΤΟΥ ΓΥΜΝΑΣΙΟΥ ΜΑΣ

Ὑπὸ κ. Μαρίας Τσιάρχου

Στὸν κύριον Γυμνασιάρχη μας δυὸ λόγια θὰ χαρίσω
καὶ στοὺς λοιποὺς καθηγητὰς νὰ τοὺς εὐχαριστήσω.

Εὐγενικός, περήφανος τὸν σεβασμὸ σκορπάει
καὶ κάνει κάθε μαθητὴ γιὰ νὰ τὸν ἀγαπάῃ

Κύριον Θεμιστοκλῆ καὶ κυρίαν Ποτῖτσα
θεμέλια στὸ Γυμνάσιο καὶ μὲ ἀγάπη γνήσια

Κυρία Ἰωαννίδου μας μὲ τὴν γλυκειά της γλῶσσα
διαβάσεται καλύτερα θὰ μάθετ' ἄλλα τόσα

Κι' ἡ εὐγενής μας κοπελιὰ τῆς Σάμου περιστέρι
φροντίζει εἰς τὸν μαθητὴ φιλότιμο νὰ φέρῃ

Κύριον Καπετανάκη μας μιλᾶ καπετανήσια
Ἂν θέλετε τὴ πρόοδο πηγαίνετ' ὅλοι ἴσια

Ἂν πῆς ὁ μαθηματικὸς πολὺ λάμπει σὰν ἀστέρι
θέλει τὸ πρόβλημα σωστὸ κάθε παιδὶ νὰ φέρῃ

Ὁ Γυμναστής μας τὸ καλὸ καὶ ἔξυπνο παιδάκι
ὅπου στὶς ἐπιδέξεις του δὲν βρίσκεται ταιράκι

Ἔτσι καὶ βγάζουν μαθητὰς μὲ ξαίρετη ἀξία
σ' ὅλους τοὺς κλάδους δώσανε παντοῦ ἐπιτυχία

Σὲ ὅλους τώρα εὔχομαι ὑγεία ν' ἀπαντᾶτε
ποὺ τὸ πτωχό μου τὸ παιδὶ βοηθᾶτε κι' ἀγαπᾶτε.

Ἠθικὰ διδάγματα

ΣΧΕΣΙΣ ΠΡΟΣΕΥΧΗΣ ΚΑΙ ΜΗΤΡΟΤΗΤΟΣ

Ἡ συμφωνία ἦταν ὡραία κι' ἐρχάτανε νὰ βαθύνῃ τὴ πλγγὴ τῆς Ἄννας. Μὲ θαυμαστὴν ἀξιοπρέπειαν ἀκαμπαιδόνει νὰ ἀπολογηθῇ:

«Ὄχι, κύριε, λέγει. Εἶμαι μιὰ δασκαλοῦμένη γυναίκα. Δὲν ἔχω τὴ κρασί. Δὲν εἶναι ἡ δοῦλη σου κακὴ γυναίκα. Ἔλκωσα ἀπὸ τὴν θλίψι καὶ τὸν πόνον τὸν δαθὺν κα μὲ τὴ προσευχὴ ἔχγυμα τὴν φυχὴν μου στὸν Κύριον. —

"Ἦταν καιρὸς πιὰ ἡ Ἄννα νὰ ἀραδεύθῃ. Καὶ ἡ ἀπάντησις τοῦ ἡ μακροχρόνιος προσμονὴ τὴν εἶχε κάμει ἀνίκανη πιὰ γλυκειά, ἀθέα.

«Ὁ Κύριος τοῦ τοῦ ἱφρέσει νὰ νικᾶται στὴν πάλη τῆς προσευχῆς νικήθηκε. Ἐκεῖνος ποὺ πρὶν εἰρωνεύετο τὴν πρεσβευομένη "Ἄννα, χρὴ σιμοπνοεῖται, ἀπὸ τὸν Θεὸν ὡς δοῦλον — ἤτον, ἐλέπετε, 'Ιερεύς — γιὰ νὰ ἐβγαγγεῖῃ στὴν δοῦλη του τὴν ἀπάντησίν του, «Καὶ ἀπαιρίθη 'Ηλί καὶ εἶπεν αὐτῇ. πορεύου εἰς Εἰρήνην. Ὁ Θεὸς Ἰσραὴλ δῶῃ σοι τὰν αἴτησιν σου, ὃ ἠτήσω παρ' αὐτοῦ». Ὁ 'Ηλί ἐπροφήτευσεν τὴν σπειγμὴν αὐτὴν. Ἡ δοῦλη θὰ ἀπαστοῦσα παιδί, ἡ σπέρμα θὰ ἐγίνετο μητέρα.

Πράγματι! ἡ καρδιὰ τῆς "Ἄννας ἐστερεοῦθη, μπῆκε στὴν θέσιν της. Ἡ πρὶν ἀπελπισμένη στεῖρα μὲ τὶς γιομάτες πίστιν προσευχές, ἐπέτυχε τὸ ποθούμενον, ἔγινε μητέρα. Τὸ ἄνειδος, τῆς στειρότητος ἔσβεσε.

Κατὰ τὴν περίοδον τοῦ πόνου της παρεκάλει ἡ "Ἄννα τὸν Θεὸν νὰ τῆς χαρίσῃ ἕνα παιδί, καὶ τοῦ ὑπόσχετο νὰ τὸ ἀφιερώσῃ σ' 'Εκείνον μέχρι θανάτου. "Ἦταν τόσον ἀνιδιωτικὴ καὶ ἄγνωδ ὁ πόνος τῆς μητρότητος, ὥστε δὲν ἐζητοῦστε παιδὶ γιὰ τὸν ἑαυτό της. Ἐνὰ ἦταν πολὺ φυσικὸν νὰ τὸ ἀνειρεύετο τὸ παιδί αὐτὸ γιὰ πάντα κοντά της, χαρὰ στοὺς πόνους της καὶ στήριγμα στὰ γηροτικά της, αὐτὴ σκέπτεται ἐντελῶς διαφορετικά.

"Ἀς ἀπασπούσε ἕνα παιδί καὶ θὰ τὸ παρατήρῃε στὸν Κύριον ἐδῶ-τὸν ἴδιο ἡμέρας θαυστεῖ αὐτοῦ ζωντανὸν δηλαδὴ ἀφιέρωμα εἰς 'Εκείνον.

Ὁ 'Ιερὸς πόθος ἐξωλοκλήρθη. Δὲν ἔγινεν ἁπλῶς μητέρα, ἀλλ' ἡ τιμημένη μητέρα τοῦ προφήτου Σαμουὴλ ποὺ, ἀνιδιεχῆ μεγάλος μέσα στὸν λαόν του. Ναί. Δὲν ἀτήξτησε ἡ "Ἄννα ἀφαίνει κοινὸ παιδί, ἀλλ' ἠξιώθη νὰ εἶναι μητέρα ἑνὸς ἁπλῶς ἀνδροεπάρου προφήτου τοῦ 'Ισραὴλ.

(ἀκολουθεῖ)

ΔΗΜΟΣΙΕΥΣΙΣ ΕΠΙΣΤΟΛΗΣ ΑΝΤΙΚΥΘΗΡΙΑΣ

Ἐλάδομεν μὲ εὐχαρίστησιν μίαν ἐπιστολὴν ἀπὸ μίαν ἀγνωστὴν μου φυσικὰ Ἀντικυθηρίαν (διότι εἰς τὰ Ἀντικύθηρα, παρὰ τὴν ἐπιθυμίαν μου νὰ μεταδῶ), δὲν τὸ κατόρθωσα ἀκόμη. Ἡ ἐπιστολή, αὕτη, προέρχεται ἀπὸ μιὰ ἀγράμματα τὴν Κοῦλα Στρατηγάκη ἐγγαμον. Εἶναι ἡ ἐπιστολὴ τῆς μιᾶς ἐκφρασις τῆς κοινῆς γνώμης, καὶ πρέπει νὰ δημοσιευθῇ ὡς ἀκριβῶς ἔχει, διὰ πολλοὺς λόγους, ἀν καὶ δὲν ἀγαποῦσα νὰ τὴν δημοσιεύσω, διότι μπορεῖ νὰ νομισθῇ ἐγωϊσμός, ἀλλὰ ἡ ἐπισταλγράφος μὲ παρακαλεῖ νὰ τὴν δημοσιεύσω καὶ δὲν θέλω ἐπ' οὐδενὶ λόγῳ νὰ μείνῃ παρατονούμενη καὶ νὰ τὴν πικράνω. Σημειώνω δὲ ὅτι πρέπει νὰ εὐχαριστῇ τὸ Μεγαλόψυχο λαὸ τῆς Ν. Ζηλανδίας ποὺ στέλνη τὰ ὠφαία αὐτὰ ὦρα, διότι ἐγὼ μόνον τὴν δικαίαν διανομὴν ἐνεργῶ ἀλλὰ θὰ γράψω μερικοὺς !) διότι ἡ ἀγρότισα αὐτὴ ἔλαβε στὸ νησάκι της πρώτη τὸ δέμα της διότι τὸ νησάκι αὐτὸ ἔχει πρῶτο τὴ σειρὰ του ἐπὶ τῆς διανομῆς τῶν δώρων ἐκ τῆς Νέας Ζηλανδίας καὶ ἀπὸ τὴν εὐχαρίστησίν της ἔγραψε ὅτι ἔφερε, 2) ἐὰν δὲν τὸ δημοσιεύσω θὰ διαλογισθῇ ὅτι ἐγὼ τὴν περιφρόνησα καὶ δὲν ἐδέχθηκα μὲ εὐχαρίστησιν τὸ γράμμα της, δὲν λαμβάνω δὲ ὅπ' ὄψει της τὸ οἰκονομικὸν μέρος, 3) τὸ πρόγραμμα τῆς ἐφημερίδος μου εἶναι νὰ φέρω εἰς φῶς πάντα ὅσα προέρχονται ἀπὸ τὴ κοινὴ γνώμη, ἔστω καὶ πικρὰ νὰ εἶναι ὅταν εἶναι ἀσφαλῆ καὶ ὄχι σκευωρίαι. Γι' αὐτὰ ὅλα δημοσιεύω τὴν ἐπιστολὴν ὡς ἔχει, συγχαίρω τὴν ἐν λόγῳ ἀγρότισαν καὶ πρὸς τιμήν της θὰ στείλω μερικὰ φύλλα στὰ Ἀντικύθηρα νὰ ἴδουν ὅλοι οἱ ἀγαπημένοι μου Ἀντικυθήριοι.

ΚΑΙ ΙΔΟΥ Η ΕΠΙΣΤΟΛΗ

«Ἀντικύθηρα 15-5-1963

Πρὸς τὸν ἀξιότιμον κ. Κωνσταντίνον Στάθην.

Λαμβάνω τὴν τιμὴν νὰ σᾶς ἀναγγείλω μερικὰς εὐχαριστίας διὰ τὰ δῶρα Σας ἀπὸ τοὺς κατοίκους τοῦ φτωχοῦ μας Νησιοῦ, τὰ στιχὰ κὰ αὐτὰ ποὺ σοῦ γράφω μέσα, σᾶς παρακαλῶ νὰ τὰ δάλετε, εἰς τὴν Ἐφημερίδα σας ἀν θέλετε.

1) Πέννα δὲν ξέρω νὰ κρατῶ διβλία δὲν διαβάζω εἶμαι πτωχὴ ποῦ γράμματα καὶ μαντινάδες ἀγάζω.

2. Τὰ Τσιριγώτικα πουλιὰ πετοῦν κι' ἀναχωροῦναι μὰ ἔχουνε τὸ φυσικὸ καὶ δὲν ἀλησμονοῦναι.

3. Μὰ ὁ Θεὸς ποὺ διοικᾶ κι' ἡ φύσις ποὺ ὁρίζει στέρνει στὸ κόσμο ἄτομα καὶ χάρες τὰ γαμίζει.

4. Γωνρίζ' ἀπὸ μικρὸ παιδὶ ἕνα στὴ Καρδουνάδα ποὺ ἀναγνωρίζεται σὲ ὅλη τὴν Ἑλλάδα.

5. Κώστα τὸν ὀνομάζουνε καὶ Στάθη τονε γράφουν καὶ εἶναι ἀξιέπαινα τὰ κατορθώματά του.

6. Εἶναι τοῦ τόπου ἡ τιμὴ καὶ ἀν πατήκη στόμα δὲν θὰ δρεθῇ ποτὲ νὰ τὸν κατηγορήσῃ

7. Θὰ πληρωθοῦν οἱ κόποι σας κι' ὅλα τὰ δάσανά σας γιατὶ θὰ μείνῃ ἀθάνατο στὸ κόσμο τ' ὄνομά Σας.

8. Μικρὸ ναὶ τὸ νησάκι μας δὲν ἔχει ποιητάδες γιὰ νὰ σᾶς σὲ ταιριάζουνε ὅμορφες μαντινάδες.

9. Μὰ ἔχουμ' ὅλοι τὴ καρδιὰ καὶ τὴ καλὴ τὴ γνώμη νὰ εἶναι ἀτελείωτοι οἱ ἰδικοί σας χρόνοι

10. Ἐτώρα πληνοῦμενε οἱ μέρες τῆς Γιωργῆς Σας καὶ θὰ Σᾶς ἐπισκεφθοῦν φίλοι καὶ συγγενεῖς σας.

11. Γιαυτὸ καὶ γὼ περάσισα γιὰ νὰ Σᾶς ἀναντήσω λίγα στιχάκια ταίριασα νὰ σᾶς εὐχαριστήσω.

12. Εἰς τὰ τρία ὀνόματα μέσα στ' ἀρχοντικό σας τοῦ ἐγγονα καὶ τῆς κυρᾶς μαζί καὶ τὸ δικό σας καὶ εἰς τὰ τρία εὐχομα ἐτὴ πολλὰ νὰ ζῆτε κὰ τὸ Κύοστα τὸ μικρὸ πολλὰ καλὰ νὰ δῆτε.

13. Καὶ κείνη ποὺ σοῦ τόβγαλε αὐτὸ τὸ τραγουδάκι τὸ γένος ἀπ' τὸ Κάλαμο ἡ Κοῦλα Στρατηγάκη.

Κλείνοντες τὴν ἐπιστολὴ μου σᾶς εὐχόμεθα χρόνια πολλὰ καὶ εὐτυχισμένα.

ΚΟΥΛΑ ΓΕΩΡΓ. ΣΤΡΑΤΗΓΑΚΗ

ΑΠΟΛΟΓΙΣΜΟΣ ΤΗΣ ΔΙΑΝΟΜΗΣ ΙΜΑΤΙΣΜΟΥ ΜΕΤΑΧΕΙΡΙΣΜΕΝΟΥ

(Συνέχεια ἐκ τῆς 1ης σελίδος)

Πούρκα δέματα 26 ὁτοκα 68, καὶ Δρομῶκα δέματα 42 ὁτοκα 110.

Ἐνισχύθησαν ἐπίσης ἀπὸ εἶδη ἱματισμοῦ καὶ ὑποδήσεως ἕτερα 36 τρίκοκα ἐξ οἰκογενειῶν ἐπιφανῶν ἐνορειῶν λόγῳ ἐντάσεων ἀναγκῶν ὅπου ἐπιθεωρεῖται ἡ ἐνίσχυσις.

Ἡ διανομὴ ἐγίνετο εἰς τὰ διαμερίσματα τῆς οἰκοδομῆς μου ὅπου κατασκευάζονται τὰ δέματα καὶ ὅπου ὑπάρχει ἀρκετὸς χῶρος, τυγχάνων ἐπιτροσθέτως ἐπὶ τῆς δημοσίας ὁδοῦ καὶ εἰς κεντρικὸν κάτωθεν μέρος, διευκολύνει τὰ τὰ μέγιστα τοὺς διεκαιούχους.

Ἐξαιρετικῆς τῶν ἐνοριῶν Πούκων καὶ Δρομώνος μεταφέρομεν αὐτὰ εἰς Ἀγίαν Ἐλέαν καὶ ὅπου ἐπιλέσθη Λειτουργία ἐπ' ὀνόματι τοῦ συμπατριώτου κ. Στρατῆ Γαλάνη καὶ μνημόσυνον ὑπὲρ ἀναπαύσεως τῶν ψυχῶν τῶν γονέων του, τῆ ὑποδείξει τῶν δικαιούχων εἰς ἐνδειξὶν εὐγνωμοσύνης πρὸς τὸν μεγάλον Κυθήριον καὶ μέσῳ αὐτοῦ πρὸς τὸ ΚΟΡΣΟ καὶ τὸν Νεοζηλανδικὸν Λαὸν διὰ τὴ ἐνδιαφέρον ὑπὲρ τῆς Νήσου τῶν Κυθήρων τὸ ὁποῖον ἐπὶ τόσα ἔτη περιθάλπουν μὲ ἀρκετὰ σοβαρὰ ἀποστολάς, αἱ ὁποῖαι τὰ μέγιστα ἀνακουφίζουν τὰς περιφερείας μας.

Ἐναπομείναν νὰ λάδουν οἱ δικαιοῦχοι τῶν λοιπῶν ἐνοριῶν τῆς περιφερείας μας τοῦ τέως Δήμου Κυθηρίων οἱ ὁποῖοι εἶναι περισσότεραι τῶν ἕξη ἐνισχυθέντων καὶ ὅπερ θὰ γίνῃ ἐν καιρῷ. Ἀναστεγεῖ οἱ κατοίκοι μὲ τὰς ὑπογραφὰς ὑπεβλήθησαν ἀμέσως μὲ λεπτομερεῖ Ἀγγλιστὶ ρεπορτὰζ ἐπὶ τῆς διανομῆς καὶ ὅλα τὰ μεσολαβήσαντα ἔγγραφα ὅστε νὰ κατατρεῖῃ ἕνας κοιβερέτης εἰς τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον νὰ ἴδῃ πῶς ἀκριβῶς χειριζόμεθα τὰ πολύτιμα ὅμβρα τῶν Κυθήρων μᾶς ἐμπιστεύονται καὶ μᾶς ἀποστέλλονται .

Τὰ ἀνακομιζόμενα ἐλάχιστα ὑπολείμματα θὰ συμπληρωθοῦν μελλοντικῶς μὲ ὅλα ἐφικτοποιούμενα.

Καὶ τελειώνοντες τὸν ἀπολογισμὸν προσθέτομεν:

"Ἐκφράζομεν τὴν ἐκδυτέρην εὐγνωμοσύνην μας ἐκ μέρους τῶν ἐνισχυθέντων οἰκογενειῶν τῆς περιφερείας μας πρὸς τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον τοῦ ΚΟΡΣΟ καὶ πρὸς τὸν Σύμμαχον Νεοζηλανδικὸν Λαόν διὰ τὰ μεγάλα Χριστιανικὰ καὶ Ἀνθρωπιστικὰ του αἰσθήματα τὰ ὁποῖα ἐξωτερικεύουν συνεχῶς πρὸς ὅλα τὰ ὑπανάτικα σημεῖα τῆς Ὑδρογείου ἀποστέλλοντες τὰ ὠφαῖα δῶρα τῶν μὲ ὁδοιφορὰν ἀλληλεγγύην καὶ ἀγάπην καὶ τοὺς αἰσθανόμενοι μὲ μεγάλην ψυχικὴν εὐχαρίστησιν τὰ διαδόξαν τὰς γρομμὰς αὐτὰς καὶ ὅλων τῶν λαῶν ποὺ ὑποδέχθλυν τὰς εὐχαριστίας των, καὶ ἐλέπουν καὶ αἰσθάνονται τὴν χαρὰν, ποὺ αἰσθάνεται κάθε εἰς ἀνάγκην εὐρισκομένη οἰκογένεια ὅταν παραλαμβάνῃ τὰ ὠφαῖα δῶρα των. Μπορεῖ, προϊόντος τοῦ χρόνου νὰ ἐπιλέθουν βελτιώσεις καὶ τοὺς ὑπανατηρήσους λαούς, ἀλλὰ ἔως δὸ φθάσουν τὰ πτωχὰ Κράτη εἰς τὸ σημεῖον αὐτό, ἡ παρεχομένη κατ' ἔτος ἐνίσχυσις ἐκ τοῦ Λαοῦ τῆς Νάας Ζηλανδίας διὰ τὴν ὑποστολὴν ἱματισμοῦ κλπ. ἀποδείκνει πολύτιμος καὶ ἀνακουφίζει ἐπειγούσας ἀνάγκας. Ἐκφράζομεν ἐπίσης δοθυτάτην εὐγνωμοσύνην πρὸς τὸν κύριον Πρόεδρον τοῦ Δημοτικοῦ Συμβουλίου τοῦ ΚΟΡΣΟ θὰ μᾶς ἐνθυμῇ ἐν καιρῷ. Ἀναστεγεῖ οἱ κατοίκοι μὲ τὰς ὑπογραφὰς ὑπεβλήθησαν ἀμέσως μὲ λεπτομερεῖ Ἀγγλιστὶ ρεπορτὰζ ἐπὶ τῆς διανομῆς καὶ ὅλα τὰ μεσολαβήσαντα ἔγγραφα ὅστε νὰ κατατρεῖῃ ἕνας κοιβερέτης εἰς τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον νὰ ἴδῃ πῶς ἀκριβῶς χειριζόμεθα τὰ πολύτιμα ὅμβρα των καὶ πῶς ἔλους ἐκείνους οἱ ὁποῖοι ἀγωνίζονται εἰς τὸν μεγάλον ἀνθρωπιστικὸν αὐτὸν σκοπόν.

ΚΩΝ. ΕΜ. ΣΤΑΘΗΣ

ΕΙΔΗΣΕΙΣ ΜΑΪΟΥ - ΙΟΥΝΙΟΥ 1963

Εἰδικὸν συνεργεῖον ἀφίχθη καὶ προέβη εἰς καταμέτρησιν ἀπὸ Χώρου — Καρδουνάδος διὰ τὴν ἴχνηλατάσασιν τῆς γραμμῆς τῆς ἠλεκτρικῆς ἐνεργείας τῆς Δ.Ε.Η. Ἤδη ὑπάρχει ἐλπὶς νὰ τακτοποιηθῇ τὸ σπουδαιότατον αὐτὸν ζήτημα.

Ὅταν ἐλέπομεν τὴν συκὴν νὰ δγάζῃ φύλλα γνωρίζομεν ὅτι, ἐγγὺς τὸ θέρος. Καὶ ἐφ' ὅσον τὰ ὄργανα τῆς Δ.Ε.Η. θέτουν ὁρόσημα γραμμῶν εἰς τὴν περιφέρειάν μας εἶναι ἐνδείξεις ὅτι ὁ χειμὼν παρῆλθε καὶ ἔρχεται νὰ μυρίζῃ ἡ εὐσωμος ἀνοιξις. Τὸ περιμένομεν.

Εἰς τὸ Ἱερὸν Προσκύνημα τῆς Ἁγίας Ἐλέσης καταγράζεται διβλιοθήκη καὶ ἀμέσως ἤρχισε νὰ ἐμπλουτίζεται μὲ διάφορα διβλία ὑπὸ φιλοθρήσκων Κυθηρίων. Θὰ ἐστόλιζε πολὺ τὴν διβλιοθήκην αὐτὴν μία σειρὰ λεξικῶν. Οἱ τυχὸν διαθέτοντες τίνε λεξικὰ εἴτε διβλία, (ποὺ συμβαίνει πολλὲς φορὲς καὶ ἐκ κληρονομιᾶς) ἄς ἐνθυμηθοῦν τὴν διβλιοθήκην τῆς Ἁγίας Ἐλέσης. Ὁ ἐν χώρᾳ φοιτητὴς τῆς Ἐμπορικῆς Σχολῆς Σωμεὼν Γεωργίου Μαΰρος, ἀρίστευσε κατὰ τὰς εἰσαγωγικὰς ἐξετάσεις του καὶ ἐπίσης κατὰ τὸ πρῶτον ἔτος τῆς φοιτήσεως.

Τὸ κόστος τῆς ζωῆς ἀλματοῦδς ἀνέρχεται ἡ ζάκταρις ὑπερβαίνει τὴν ἀπεριτμήτων καὶ ἀκολουθοῦν καὶ ἄλλα εἴδη, ἡ ἐργασία ἐπίσης ἀνέρχεται συνεχῶς, ἐλλείψει ἐργατικῶν χειρῶν. Τὸ δὲ λάδι ἡ Κυβέρνησις τὸ δώκει. Οἱ κάτοικοι τοῦ χωρίου Αὐλέμονος ὑπέβαλον τηλεγραφικὴν αἴτησιν πρὸς τὸν κ. ὑπουργὸν τῆς Παιδείας, ὅπως ἐγκρίνει τὴν ἀνέγερσιν Δημοτικοῦ Σχολικοῦ κτιρίου εἰς Αὐλέμονα.

Τῇ 1η Ἰουνίου 1963 ἑορτάσθη μεγαλοπρεπῶς ἡ ἑορτὴ τῶν Κατηχητικῶν σχολείων εἰς Ἁγίαν Ἐλέσαν. Ἤτο κάτι τὸ ἐξαιρετικόν, ὅλος ὁ μεγάλος περίβολος καὶ σημήματα ἐξωθεν τοῦ περιβόλου ἦσαν γεμάτα παιδιῶν καὶ λαοῦ. Ὅλα τὰ Σχολεῖα τῆς Νήσου καὶ ὅλος ὁ κλῆρος. Τὰ μεγάφωνα, καὶ μὲ γιὰ ἐξαιρετικὴν ἡμέραν, ὑπεβοήθουν τὴν ἐξαιρετικὴν λαμπρότητα. Ὁ Σεβασμιότατος Μητροπολίτης μας, Ὀργανωτὴς τῆς λαμπρᾶς ἑορτῆς ἀνέπτυξε τὴν ὑψίστης σημασίας ἑορτὴν αὐτήν. Ἐὰν ἤθελον νὰ περιγράψω λεπτομερείας, δὲν ἤρκει τὸ φύλλον ὁλόκληρον. Ἡ οἰκονομικὴ Σχολὴ ἐπλαισίωνε τὴν τελετήν.

Μὲ ἐξαιρετικὴν λαμπρότητα ἑορτάσθη ἡ ἑορτὴ τῆς Μεσοπεντηκοστῆς, ὅπως πάντοτε εἰς Ἁγίαν Ἐλέσαν. Ὁ Σεβασμιότατος Μητροπολίτης μας, ἀπουσιάζει εἰς Ἀθήνας καὶ δὲν παρέστη. Εἶχε δόσῃ ὅμως ἐντολὴν καὶ τὰ μεγάφωνα εἶχαν τοποθετηθῆ καὶ ἀπέδιδον τὴν Θεῖαν Λειτουργίαν, εἰς ὅλον τὸν περίδολον τοῦ Ἱδρύματος.

Ὁ ἰατρὸς κ. Κουτσοῦκος μὲ τὸ ἐξαιρετικὸν του ταλέντον τοῦ ἰεροψάλτου διηθύνε τὸν χορὸν τῶν ἱεροψαλτῶν. Εἰς τὴν ἑορτὴν αὐτὴν παρέστη ὁ κ. Βενάρδος Πρόεδρος τῆς Κυθηραϊκῆς Ἀδελφότητος Μπρισμπαίνης Αὐστραλίας, ὅστις μετὰ τῶν ἐκεῖ Κυθηρίων ἔχουν δοθῆσῃ τὸ Ἱερὸν Προσκύνημα Ἁγίας Ἐλέσης. Οἱ ἑορτασεῖ μετὰ τὴν Θεῖαν Λειτουργίαν, ἀπλωσαν τρὸ δουνὸ γύρω τῆς ἐκκλησίας καὶ ἀπόλυσαν τὰ δλέπουν τὴν ἀπουδαίαν δενδροφύτευσιν ἡ ὁποία θὰ ἀλλάξῃ τὴν ὄψιν τοῦ ἱδίου λόφου τῆς Ἁγίας Ἐλέσης. Πάντες καὶ ἐξαιρετικῶς ὁ κ. Πρόεδρος τῆς Ἀδελφότητος ἐμείναν κατεγοητευμένοι.

Κατὰ τὰς πληροφορίας μας θὰ ἐκλεγῇ νέα Ἐπιτροπὴ τῆς ἐγχωρίου περιουσίας ὅπου ὑπάγεται καὶ ἡ Μονὴ τῶν Μυρτιδίων καὶ ἔτσι θὰ παύσουν τὰ κιουκουρήσματα ἐπὶ τοῦ θέματος αὐτοῦ.

Συνήλθε ἐσχάτως εἰς Καρδουνάδες συνέδριον τῶν Προέδρων τῶν Κοινοτήτων καὶ συνεζητήθησαν καὶ ἐλήφθησαν ἀποφάσεις διὰ ὅλα φόρων θεμάτων γενικοῦ τοπικοῦ ἐνδιαφέροντος. Ἡμέρᾳ καθ' ἣν στέλλομεν τὸ φύλλον πρὸς τύπωσιν δὲν ἔχομεν λάδει γνῶσιν τῶν θεμάτων ἄτινα ἀπησκόλησαν τὸ συνέδριον αὐτό, καὶ ἀναγράφομεν τὴν εἰδησιν ἐκ πληροφοριῶν.

Ἡ ἐκλεκτὴ συνοδεύεσα «Παροῖ» εἰς κύριον ἄρδρον τῆς ὑπὸ τὸν τίτλον «Ἡ πολεμικὴ ἐναντίον τοῦ ἐλαίου» ἀναλύει τὴν κακὴν πολιτικὴν τῆς Κυβερνήσεως ἐπὶ τοῦ Ἐλαίου, ἐν τῇ ὁποίᾳ πολιτικῇ εὐδοκιμῆσε τὸ ἐθνικὸν ἀπὸ προϊὸν καὶ μόνον οἱ ἐπιτήδεοι ἐκμεταλεύθησαν τὴν κατάστασιν καὶ ὁ λὸς τρώγει σπορέλιαον τὸ ἀπούον πληρώνει ὡς ἔλαιον.

Τὴν 9ην Ἰουνίου ἐγένετο δεξίωσις εἰς τὸ Ἱερὸν Προσκύνημα τῆς Ἁγίας Ἐλέσης τῶν κ.κ. Νικολάου Βενέρη ἀγγλιστὶ ὀνομαζόμενος Νίκ Βένερ μετὰ τῆς συζύγου του καὶ υἱοῦ των καὶ τοῦ Ἐμμανουὴλ Βενάρδου. Ἀμφότεροι εἶναι ἐγκατεστημένοι εἰς τὴν Κουκουλάδην τῆς Αὐστραλίας ἀπὸ ἡμερῶν ἀπολαμβάνουν μεγάλης κιτιμήσεως μὰ τὸν συμπατριώτων Κυθηρίων καὶ τοῦ Αὐστραλιανοῦ Λαοῦ. Ὁ κ. Βενάρδος εἶναι ἡδη Πρόεδρος τῆς Κυθηραϊκῆς Ἀδελφότητος Κουκουλάνδης. Ἐτελέσθη θεία Λειτουργία, μεθ' ἣς ἐπεσκέφθησαν τὴν θεῖαν «Ἐμμανουὴλ», περιεγράσθηκαν τὴν ἐκτετειμένην δενδροφύτευσιν ἡ ὁποία γίνεται ἐκ μέρους τῆς Δασικῆς Κρατικῆς Ὑπηρεσίας καὶ τὴν μεσημβρίαν πορετέθη πρόχειρον λόντσι εἰς τὸ Ἡγουμενεῖον τοῦ Προσκυνήματος, καὶ ἐπηκολούθησε ἡ ἐπίδειξις εἰς τοὺς ὑπεραξίους αὐτοὺς Κυθηρίους τῶν σχεδίων τῆς ἐκτελέσεως διαφόρων συμπληρωματικῶν ἔργων, τυγχάνοντες ἀμφότεροι ἐνθουσιαστικοὶ τῶν Κυθηραϊκῶν Ὀρῶν σκευτικὼν Ἱδρυμάτων, συμπαραλαμδανομένης τῆς Ἁγίας Ἐλέσης καὶ ἀνεπτύχθησαν ἄλαι αἱ καταδαλλόμεναι προσπάθειαι διὰ τὴν ἀξιοποίησιν καὶ ἀπὸ Θρησκευτικὴς πλευρὰς καθὼς καὶ ἀπὸ Τουριστικῆς. Μᾶς παρέδοσαν δὲ τοὺς μετρητοὺς λίρας Αὐστραλίας 311 ἐκατόσιαι εἰσφοραὶ συμπατριωτῶν μας διὰ τὴν ἀποπεράτωσιν τοῦ κιοδοστασίου κ.λ.π. μὲ κατάλογον τῶν δωρητῶν τὸν ὁποῖον θὰ δημοσιεύσομεν εἰς ἄλλην ἔκδοσιν καὶ τὰς ἀπογευματινὰς ὥρας, ἀνεχώρησαν μὲ ψυχὴ σὰν παππᾶ Μόρμορη Θὰ ἴδετε.

Ἐπὶ τὸ λατρευτὸ σου Μοναστῆρι θὰ πηγαίνομε νὰ κλαίμε ἀγιασμένη ἡ ψυχὴ σου παππᾶ Μόρμορη Θὰ ἴδετε.

Καὶ ἀκοίμητο θ' ἀνάβῃ ἀπ' τοὺς φίλους σου κανντῆλι δὲν ξεχνοῦμεν τὴ καρδιὰ σου τὰ παρηγορά σου χείλη.

Νύκτες μαύρες χιονισμένες εἰς τοὺς δρόμους ἐγυρνοῦσες στοῦ πολέμου εἰς φουγεοῦνες κι' ὅλους μας ἐβλαθοῦσες.

Ἀγιασμένη ἡ ψυχή σου καὶ Ἀγγέλοι συντροφιὰ αἰωνίως θὰ Σᾶς κλαίει τῶν Κυθήρων ἡ καρδιά.

ΜΑΡΙΑ ΤΡΙΑΡΧΗ

ΠΑΠΠΑ ΜΟΡΜΟΡΗΣ

«Δὲν θὰ ξεχαστῆς ποτὲ»

Παππᾶ Μόρμορη δὲν σβύνει ἀπ' τὶς ψυχές μας ὁ καϋμός σου
κι' ἀκούσης περιφάνεια γιὰ τὸ πόνο τὸ δικό σου

Σὰν φωτιὰ δπου δὲν σβύνει λαμπερὰ καὶ φωτοβόλα
ὁ πικρὸς ὁ θάνατός σου καίει τὰ κορμιὰ μας ὅλα

Ὅλο τὸ Νησί μας κλαίει μὲ παράπονο μεγάλο
δὲν θὰ βρῇ, δὲν θὰ παντήσῃ σὰν καὶ σὲ παππᾶ μας ἄλλο.

Μὰ ἡ τόση μας ἀγάπη σ' οὐρανὸ χει κατοικήσῃ
κι' ὁ Οὐράνιος Χριστοὺλης σ' ἔχει τόσο ἀγαπήσῃ.

Καὶ σὲ πῆρε στὸ πλευρό του στὸ Παράδεισο Πατέρα
καὶ ποὺ θαύρῃ ἡ ψυχή σου δσα λέησες δὰ πέρα.

Ὅσα ἔδινες στὴ πτώχεια σὲ παιδάκια πεινασμένα
Ἄγγελοι νὰ σοῦ δροσίζουν τὰ χειλάκια σου ἐσένα.

Ἤσουν στόλισμα παππάδων Ἄγγελος στὴν Ἐκκλησία
καὶ σὲ πόθησαν κοντὰ του ὁ Χριστὸς καὶ ἡ Παναγία.

Κι' ἂν στὴ ξενοιτιὰ κοιμήθῃς σὲ ἐπήραμε κοντά μας
νὰ ποτίζουε τὸν τάφο τῆς λατρείας δάκρυά μας.

Θὰ ἐγείρομεν μνημεῖον τὰ τεθοῦν τὰ κόκκαλά σου
κεῖ ποὺ γράσθῃς κι' ἀνδείχθῃ ἀπ' τὸ τόσο ἱδρωτά σου.

Ἐπὶ τὸ λατρευτό σου Μοναστῆρι θὰ πηγαίνομε νὰ κλαίμε
ἀγιασμένη ἡ ψυχή σου παππᾶ Μόρμορη Θὰ ἴδετε.

Καὶ ἀκοίμητο θ' ἀνάβῃ ἀπ' τοὺς φίλους σου κανντῆλι
δὲν ξεχνοῦμεν τὴ καρδιὰ σου τὰ παρηγορά σου χείλη.

Νύκτες μαύρες χιονισμένες εἰς τοὺς δρόμους ἐγυρνοῦσες
στοῦ πολέμου εἰς φουγεοῦνες κι' ὅλους μας ἐβλαθοῦσες.

Ἀγιασμένη ἡ ψυχή σου καὶ Ἀγγέλοι συντροφιὰ
αἰωνίως θὰ Σᾶς κλαίει τῶν Κυθήρων ἡ καρδιά.

ΜΑΡΙΑ ΤΡΙΑΡΧΗ

Καθυστερημένο

ΣΤΟΥΣ ΓΑΜΟΥΣ Κ. ΘΕΟΔΩΡΙΔΟΥ ΚΑΙ ΧΡΙΣΤΙΝΑΣ ΠΑΣΤΟΥ

Σήμερα στεφανώθηκες ἀγκὶ τὴν περιστέρα
τὸ 63 ἔφερε εὐτυχισμένη μέρα.

Τὰ Στεφανά σας εὔχομαι Χριστὸς νὰ εὐλογήσῃ
τοὺς ἀπογόνους Ἀβραὰμ σεοὺς δυὸ σας νὰ χαρίσῃ.

Τὸ γέλοιο εἰς τὰ χείλη σας παντοτεινὰ ν' ἀνθίζῃ
κάθε ἐπιθυμία σας Θεὸς νὰ σᾶς χαρίζῃ.

Ἡ μοῖρα σᾶς ἐχάρισε εὐγένια καὶ χάρι
πολὺ σᾶς καμαρώνομαι ὑπέρλαμπρο ζευγάρι.

Χαλάλι σου ἡ νύφη μαγὴ χαριτοπλαισμένη
ἐπῆρε ἐσένα Ἄγγελε καὶ θαν' εὐτυχισμένη.

Μία ἀτέλειωτη χαρὰ νὰ εἶνε ἡ ζωή σας
γιὰ νὰ σᾶς καμαρώνομε ἀδέλφια καὶ γονεῖς σας.

Καὶ γιὰ τὴ τόση προτιμὴ νὰ πάρῃς χωριστὴ μας
παντοτεινὰ ἐκλείσθηκες μέσα εἰς τὴ ψυχή μας.

Καὶ δὴ ἡ καλοστική σύχαμεσθα ὑγεία
ἀπίκρατα νὰ ζήσητε νὰ δώσ' ἡ Παναγία.

Ὑπὸ Μαρίας Τριάρχη

'Ανέκδοτα

ΤΟ ΚΑΤΑΝΤΗΜΑ

"Ἐως ποὺ μπορεῖ νὰ φθάσῃ ὁ ἄνθρωπος ποὺ ἐπῆρε τὸ δράμο τῆς κακίας καὶ δὲν ἐννοεῖ νὰ ἐπιστρέψῃ ἀποδεικνύει τὸ παράδειγμα τοῦ διαδοήτου Γάλλου τρομοκράτου Ροδοσπιέρου.

Εἶναι γνωσταὶ αἱ ὠμότητες καὶ αἱ ἐγκληματικαὶ πράξεις ποὺ δορύνουν τὸν ἄνθρωπον τοῦτον τῆς Γαλλικῆς Ἐπαναστάσεως. Καὶ ὅμως ὁ Ροδοσπιέρος ἐφαίνετο εἰς τὴν ἀρχὴν ὅτι θὰ γίνῃ ἕνας ἀγαθὸς καὶ ἀξιαγάπητος ἄνθρωπος. Ἐθησαυρίσευσε καὶ δύο βιδλία, τὸ ἕνα περὶ Ἠλεκτρισμοῦ καὶ τὸ ἄλλο ἐπὶ τοῦ Κιδδίκος τῆς Ἐγκληματολογίας. Καὶ ὅμως ἡ ἐπανάστασις ἄνοιξε τοιαύτας πόθη εἰς τὴν ψυχὴν τοῦ ὅστε κατήντησε ὁλοτελῶς ἀντίθετος πρὸς ὅτι ἐφαίνετο προτήτερα. Κατήντησε ἕνας ἀπὸ τοὺς αἱμοδιαστέρους τυράννους ποὺ ἀνοφέρει ἡ ἱστορία. Διότι εἰς τὸν ἄνθρωπον ποὺ ἔχει ἀγαθὰ προσόντα καὶ εἶναι δυνατὸν νὰ γίνῃ καλύτερος ἀλλὰ ἄδια φορεῖ ἡ τὰ περιφρονεῖ, συμδαίνει ἀκόμα ποὺ εἶπεν ὁ Κύριος: Ἐπιστρέψατε τὰ ἀκάδαρτον πνεῦμα εἰς τὴν ψυχὴν του μοῦ μὲ ἄλλα ἑπτὰ δαιμόνια καὶ γίνεται τὰ ἔσχατα αὐτοῦ χείρονα τῶν πρώτων.

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΙΣ

Ὁ συμπατριώτης μας κύριος Στρατῆς Γαλάνης κατὰ ἐπιτοαλὴν λαηθέσεων, θὰ κατέλθῃ εἰς Κύθηρα, εὐρισκόμενος ἤδη εἰς Ἀθήνας τὸν Ἰούλιον μῆνα.

Ἀκριδῆ ἡμερομηνίαν θὰ ἀνακοινώσωμεν εἰς τὰς Κοινότητας ἐν καιρῷ ὅστε νὰ δοδῇ καιρὸς νὰ πραστοιμασθοῦμεν νὰ ὑποδεχθοῦμεν τὸ Μεγάλον Κυθήριον.

σαν εἰς τὰ ἡγουμενεῖα τῆς Ἁγίας Ἐλέσης φέροντες μεθ' ἑαυτῶν τὸ πρόγευμα τους, ἔπειτα ἐπεσκέφθησαν τὰ τμήματα ποὺ ἔχουν δενδροφυτευθῆ καὶ τὰς δραδυνὰς ὥρας, ἐπέστρεψον καὶ πάλιν πεζῇ εἰς Χώραν μὲ τὰς καλλιτέρας ἐντυπώσεις.

Ἡ κ. Χαρίκλεια Λάμπερ θυγάτηρ τῆς ἀποδιωσάσης Μαρίας Παυλάκη ἀπέστειλε χρηματικὸν δῶρον εἰς τὰ δρέφη τὰ δοστισθέντα ὑπὸ τῆς Σεδασίας μητρός της.

ΘΡΗΣΚΕΥΤΙΚΗ ΣΤΗΛΗ

ΟΜΙΛΙΑ ΧΡΙΣΟΣΤΟΜΟΥ ΠΡΟΣ ΝΑΙΑΝ ΚΑΙ ΧΗΡΑΝ

(Συνέχεια ἐκ τῆς 1ης σελ.)

πεῖκε. Ἀλλὰ κανὲν ἀπὸ ταῦτα δὲν τὴν ἠμπόδισε. Ἂς εἴπω καὶ "Ἑδδομον ἐμπόδιον, αὐτὸν τὴν μέλλοντα νὰ φιλοξενεῖται ὑπὸ τῆς γυναικός. Διότι, τοῦδέ οἰκείας της, οὐδὲ γνώριμος ἦτο, ἀλλὰ ξένος καὶ ἀλλότριος, καὶ ὑπὸ ὅποιαν ἀρησκείας καχωρισμένης ἀπ' αὐτήν. "Οχι δὲ μόνον ξένος ἦτο καὶ ἀλλότριος ἦτο, ἀλλὰ καὶ αὐτὸς ἦτο ἀπέκρος ἀστὸς τὴν ταλαιν ἐπέφερον. Ἀλλὰ κανὲν ἀπὸ ταῦτα δὲν ἠμπόδισε τὴν γυναῖκα ἐκείνην, ἀλλ' ἔδιδε τροφὴν εἰς τὰ στόμα τοῦ ὁποίου ὁ λόγος ἔγινε αἰτία νὰ ἐξωτελιδοῦν τὰ τρόφιμά της. Ἀλλὰ λέγει, αὐδὲ τὴν δρόκα ταύτην τοῦ ἀλλεύου φεῖδομαι πρὸς χάριν σου, ἀλλὰ καὶ τὴν ἐαυτόν μου καὶ τὰ παιδιά μου θὰ παραδόσω εἰς τὸν θάνατον, ἴνα Σύ, ὁ αἴτιος τῆς στενοχωρίας ταύτης, μηδὲ μικρὸν αὐτῆς αἴσθησιν λάδῃς. Ποίαν ἄλλην ὑπερδολὴν φιλοξενίας θὰ ἠδύνατό τις νὰ ἐπινοήσῃ; Εἶδε ἔλεον, καὶ τὴν φύσιν ἀμίλητ